

Índice

Boletines oficiales

DOGC de 20/10/72020 – núm. 8249

CATALUNYA. MODIFICACIÓ MESURES COVID-

19. RESOLUCIÓ SLT/2568/2020, de 19 d'octubre, per la qual es modifica la Resolució SLT/2546/2020, de 15 d'octubre, per la qual s'adopten noves mesures en matèria de salut pública per a la contenció del brot epidèmic de la pandèmia de COVID-19 al territori de Catalunya.

[\[PÁG. 2\]](#)

Consulta DGT

IRPF. ESTIMACIÓN OBJETIVA. La DGT determina cómo se computa a los trabajadores que se encuentran en ERTE para la cuantificación del módulo personal asalariado en EO.

[\[PÁG. 3\]](#)

Consultas BOICAC

CONSULTAS PUBLICADAS EN EL BOICAC

123/SEPTIEMBRE 2020

Contabilización por parte del socio de la aplicación del resultado. RICAC de 5 de marzo 2019.

Operaciones entre empresas del grupo NRV 21ª. Escisión parcial mediante segregación de una rama de actividad que constituye un negocio siendo la sociedad beneficiaria de nueva creación.

Operaciones entre empresas del grupo. NRV 21ª. Aportación no dineraria de una sociedad radicada en el extranjero cuando la aportante y la adquirida aplican NIIF.

[\[PÁG. 4\]](#)

Sentencia del TS

CDI. Interpretación dinámica de los CDIs suscritos por España con fundamento en el Modelo de la OCDE. Nueva doctrina sobre la cláusula del “beneficiario efectivo” y los límites del soft-law: caso Colgate Palmolive España) que rechaza que la condición de beneficiario efectivo resulte implícita en el artículo 12 (cánones) del convenio fiscal España-Suiza. **El principio de legalidad impide acudir a la cláusula de “beneficiario efectivo” cuando no está prevista en la normativa aplicable, en este caso el Convenio de DI España- Suiza.**

[\[PÁG. 5\]](#)

Noves consultes e-tributs

SUCCESSIONS. S'han publicat noves consultes de ISD (donacions i successions) i de Patrimoni. En aquest butlletí Resum consultes ISD – Successions.

La primera Consulta vers sobre la PRÒRROGA COM A CONSEQÜÈNCIA DE L'ESTAT D'ALARMA

[\[PÁG. 7\]](#)

Boletines oficiales

DOGC de 20/10/2020 – núm. 8249

CATALUNYA. MODIFICACIÓ MESURES COVID-19. [RESOLUCIÓ SLT/2568/2020](#), de 19 d'octubre, per la qual es modifica la Resolució SLT/2546/2020, de 15 d'octubre, per la qual s'adopten noves mesures en matèria de salut pública per a la contenció del brot epidèmic de la pandèmia de COVID-19 al territori de Catalunya.

--1 S'addiciona una nova lletra, la d), en l'apartat 5 de la Resolució SLT/2546/2020, de 15 d'octubre, amb el redactat següent:

"d) Les botigues de conveniència, els establiments comercials annexos a les gasolineres i els establiments de menys de 300 metres quadrats de superfície de venda, i tots els establiments comercials ubicats en municipis turístics d'acord amb el que estableix l'article 38 de la Llei 18/2017, de l'1 d'agost, de comerç, serveis i fires, no poden romandre oberts ni portar a terme cap activitat de venda entre les 22.00 hores i les 07.00 hores."

--2 Es modifica l'apartat 10 de la Resolució SLT/2546/2020, de 15 d'octubre, que queda redactat de la manera següent:

"-10 Activitats d'hoteleria i restauració

Se suspenen les activitats de restauració, en tot tipus de locals i establiments, que es poden prestar exclusivament mitjançant serveis d'entrega a domicili o recollida a l'establiment amb cita prèvia. Resten exclosos d'aquesta suspensió:

- els restaurants dels hotels i altres allotjaments turístics, que poden romandre oberts sempre que sigui per a ús exclusiu dels seus clients, sens perjudici que també puguin prestar serveis d'entrega a domicili o recollida a l'establiment amb cita prèvia,
- els serveis de restauració integrats en centres i serveis sanitaris, socio-sanitaris i socials, incloent-hi les activitats de lleure infantil i juvenil, els menjadors escolars i els serveis de menjador de caràcter social,
- **altres serveis de restauració de centres de formació no inclosos en el paràgraf anterior i els serveis de restauració dels centres de treball destinats a les persones treballadores.**

En les àrees de servei d'autopistes i altres vies, les activitats de restauració es poden prestar exclusivament mitjançant serveis d'entrega al mateix establiment, sense que es puguin utilitzar els espais interiors destinats al consum d'aliments i begudes, i garantint en tot cas en l'interior de l'establiment l'entrega individual i separada a cada client.

En els establiments hotelers i altres establiments turístics, l'aforament dels espais comuns es limita al 50% de l'aforament autoritzat, el qual estarà identificat en cartells visibles."

--3 S'addiciona un nou apartat, el 13 bis, en la Resolució SLT/2546/2020, de 15 d'octubre, amb el contingut següent:

"-13 bis Equipaments cívics

En els equipaments cívics no es podran realitzar activitats cíviques i comunitàries grupals que impliquin presencialitat, llevat que es facin per mitjans telemàtics sense que impliqui la presencialitat dels participants. Resten exclosos d'aquesta suspensió els programes i activitats d'intervenció socioeducativa, lleure educatiu i d'educació en el lleure d'infants, adolescents i programes de suport juvenil, així com aquelles altres activitats d'intervenció social i personals permeses en aquesta Resolució, com menjadors de caràcter social, perruqueria o podologia."

--4 Aquesta Resolució produeix efectes a partir de la data de publicació al DOGC i fins a les 00:00h del dia 31 d'octubre de 2020.

Consulta DGT

IRPF. ESTIMACIÓN OBJETIVA. La DGT determina cómo se computa a los trabajadores que se encuentran en ERTE para la cuantificación del módulo personal asalariado en EO.

RESUMEN: el personal asalariado se cuantificará en función del número de horas efectivamente trabajadas anualmente por cada trabajador en la actividad

Fecha: 22/07/2020

Fuente: web del Poder Judicial

Enlace: [Consulta V2500-20 de 22/07/2020](#)

Hechos:

Empresario que determina el rendimiento neto de la actividad por el método de estimación objetiva, debido a la crisis sanitaria ha tenido a trabajadores en expedientes temporales de regulación de empleo (ERTE).

Cómputo de estos trabajadores para la cuantificación del módulo personal asalariado.

La DGT:

La cuantificación del módulo personal asalariado se establece en la instrucción 2.1.2ª para la aplicación de los signos, índices o módulos en el Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas del anexo II de la Orden 1164/2019, de 22 de noviembre, por la que se desarrollan el método de estimación objetiva del Impuesto sobre la Renta de las Personas Físicas y el régimen especial simplificado del IVA (BOE de 30 de noviembre), que dispone:

“2ª) Personal asalariado: Persona asalariada es cualquier otra que trabaje en la actividad. En particular, tendrán la consideración de personal asalariado el cónyuge y los hijos menores del sujeto pasivo que convivan con él, siempre que, existiendo el oportuno contrato laboral y la afiliación al régimen general de la Seguridad Social, trabajen habitualmente y con continuidad en la actividad empresarial desarrollada por el contribuyente. No se computarán como personas asalariadas los alumnos de formación profesional específica que realicen el módulo obligatorio de formación en centros de trabajo.

Se computará como una persona asalariada la que trabaje el número de horas anuales por trabajador fijado en el convenio colectivo correspondiente o, en su defecto, mil ochocientas horas/año. Cuando el número de horas de trabajo al año sea inferior o superior, se estimará como cuantía de la persona asalariada la proporción existente entre el número de horas efectivamente trabajadas y las fijadas en el convenio colectivo o, en su defecto, mil ochocientas.

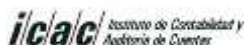
Se computará en un 60 por 100 al personal asalariado menor de diecinueve años y al que preste sus servicios bajo un contrato de aprendizaje o para la formación. Cuando el personal asalariado sea una persona con discapacidad, con grado de discapacidad igual o superior al 33 %, se computará en un 40 por 100. Estas reducciones serán incompatibles entre sí.”

De acuerdo con esta instrucción, **el personal asalariado se cuantificará en función del número de horas efectivamente trabajadas anualmente por cada trabajador en la actividad.**

En el caso de los ERTES, el personal asalariado deberá valorarse exclusivamente por las horas de trabajo efectivo que realicen de acuerdo con las condiciones individuales que afecten a cada trabajador.

Por tanto, a los efectos de la cuantificación del módulo “personal asalariado”, **el personal asalariado deberá valorarse, trabajador por trabajador,** en función de las condiciones en que se encuentren en el ERTE, computándose, exclusivamente, las horas que deba prestar de trabajo efectivo, no computándose la parte del contrato de trabajo que se encuentre suspendida temporalmente.

Consultas BOICAC

CONSULTAS PUBLICADAS EN EL BOICAC 123/SEPTIEMBRE 2020

Consulta 1.

Contabilización por parte del socio de la aplicación del resultado. RICAC de 5 de marzo 2019.

Consulta 2.

Operaciones entre empresas del grupo NRV 21ª. Escisión parcial mediante segregación de una rama de actividad que constituye un negocio siendo la sociedad beneficiaria de nueva creación.

Consulta 3.

Operaciones entre empresas del grupo. NRV 21ª. Aportación no dineraria de una sociedad radicada en el extranjero cuando la aportante y la adquirida aplican NIIF.

NOTA: En nuestros boletines de los próximos días “leeremos” de forma detallada estas consultas y las novedades que incorporan

Sentencia del TS

CDI. Interpretación dinámica de los CDIs suscritos por España con fundamento en el Modelo de la OCDE. Nueva doctrina sobre la cláusula del “beneficiario efectivo” y los límites del soft-law: caso Colgate Palmolive España) que rechaza que la condición de beneficiario efectivo resulte implícita en el artículo 12 (cánones) del convenio fiscal España-Suiza. **El principio de legalidad impide acudir a la cláusula de “beneficiario efectivo” cuando no está prevista en la normativa aplicable, en este caso el Convenio de DI España- Suiza.**

RESUMEN: Interpretación dinámica de los Convenios internacionales para evitar la doble imposición suscritos por el Reino de España con base en el Modelo Convenio de la OCDE, como es el Convenio entre el Estado Español y la Confederación Suiza de 26 de abril de 1966 (CDI). En este caso, después de que se produjeran los hechos controvertidos -2006, con entrada en vigor en junio de 2007- y respecto de preceptos distintos al interpretado, los Estados signatarios consideraron necesario modificar la redacción de los artículos 10 y 11, referidos a dividendos y a intereses, respectivamente, pero dejaron incólume el artículo 12 aplicable al caso, en lo relativo a la incorporación de la cláusula de beneficiario efectivo, que por esa razón no rige ni resulta aplicable, sin que los modelos o comentarios a aquellos establecidos por la OCDE sean una fuente del derecho español en el sentido del artículo 1.1. del Código Civil.

Fecha: 23/09/2020

Fuente: web del Poder Judicial

Enlace: [Sentencia del TS de 23/09/2020](#)

Objeto del recurso de casación:

a) Aclarar los límites objetivos y temporales de la conocida como **interpretación dinámica** de los CDIs suscritos por el Reino de España con fundamento en el Modelo Convenio de la OCDE - como es en este caso el CDI hispano-suizo-, cuando a pesar de que el concepto de **beneficiario efectivo** no se prevé en el artículo 12 del CDI, se aplica esta figura de acuerdo con los Comentarios al Modelo de Convenio de la OCDE (elaborados en una fecha posterior a la formalización inicial del Convenio), a pesar de que en las modificaciones del citado CDI no se introdujo el beneficiario efectivo en el artículo 12 (relativo a los cánones), y sí en otros preceptos (artículos 10 y 11) para otros conceptos como dividendos o intereses.

b) Si la interpretación dinámica, de ser posible, permite al aplicador de la norma, incluido el tribunal en el seno de un proceso, corregir el sentido propio o tenor literal de las palabras concordadas en el Convenio, que ocupa un lugar preferente en nuestro sistema de fuentes (artículo 96 CE), a fin de evitar un treaty overriding o modificación unilateral.

c) Esclarecer si los **Comentarios al Modelo de Convenio de la OCDE** (aquí elaborados en una fecha posterior a la firma de éste) **constituyen en sentido propio fuente del Derecho** (arts. 117 CE y 1.6 del Código civil), por no tratarse, conforme hemos declarado - STS de 19 de octubre de 2016, pronunciada en el recurso de casación nº 2558/2015- al no tratarse de normas jurídicas propiamente tales que vinculen a los Tribunales de justicia y que, por ello, puedan fundamentar un motivo de casación en su hipotética infracción y si, en consecuencia, pueden los Tribunales basarse en sus indicaciones u opiniones para dejar de aplicar un Convenio de doble imposición y aplicar directamente la ley nacional, de donde resulta un gravamen cualitativamente mayor [...]"

el TS:

En realidad, el recurso de casación no requiere, para ser resuelto, una definición acerca de la interpretación dinámica de los convenios, que aquí no está en juego. En todo caso, podemos detenernos en la aplicabilidad del principio de beneficiario efectivo, no previsto en el CDI -puede decirse que voluntariamente no previsto-.

Sí puede aclararse que en ningún caso:

- a) tal interpretación **podría proyectarse retroactivamente** sobre un caso regido por la norma anterior;
- b) tal interpretación podría fundarse **exclusivamente en comentarios, modelos o pautas interpretativas que no hayan sido explícitamente asumidos por los estados signatarios en sus convenios**, a los efectos de los artículos 94 y 96 CE, **sin perjuicio de que el criterio establecido pueda servir de orientación a los tribunales cuando el comentario o recomendación pueda coincidir con el resultante de interpretar el propio convenio u otros, o las demás fuentes del ordenamiento**; y
- c) en ningún caso puede la interpretación adoptada por la Administración y por los Tribunales contravenir la interpretación propia de los Convenios, sin valorar previamente la tributación efectiva acreditada en el otro país firmante del Convenio y las posibilidades de evitarla que prevé el artículo 23, en relación con sus concordantes, del propio convenio;
- d) aun en el caso de que se considere de que el beneficiario efectivo reside en un país tercero a los signatarios del convenio, **la forma de aplicar tal cláusula no puede ser, nunca, la que ha efectuado la Administración, con el beneplácito sorprendente del Tribunal de instancia, esto es, prescindir del CDI hispano-suizo -y,** eventualmente, de otro aplicable por razón de la residencia de ese pretendido beneficiario efectivo que la sentencia no identifica con la exactitud debida-, para aplicar la ley interna referida a las retenciones sobre los cánones, que parece perseguir un enriquecimiento insólito, injustificado y anómalo.

A tal efecto, existen dos puntos en el razonamiento de la sentencia sobre los que cabe que nos detengamos, aun sucintamente:

- a) **el primero**, que resulta asombroso que la cláusula o principio de beneficiario efectivo sea considerada como una especie de norma metajurídica o de Derecho natural que deba imponerse siempre y a todo trance al propio convenio y a una interpretación racional y jurídica de sus preceptos, al margen de su regulación concreta y, por tanto, de la voluntad soberana de los países que los conciertan. No de otro modo cabría concluir el asunto que resaltando lo obvio, que el CDI con Suiza, varias veces reformado, y en algunos casos para dar entrada a tal principio del beneficiario efectivo -solo a efectos de dividendos y de intereses, no así de cánones, en que expresamente se excluye tal figura-, es una fuente propiamente jurídica, lo que no puede ser desconocido por un Tribunal de justicia, por más "razonable" que resulte tal solución a juicio de la Administración a la que sigue en todo la Sala juzgadora y por más que una ignota "mejor doctrina" -que tampoco es fuente del Derecho en el sentido del artículo 1.1. del Código Civil, avale supuestamente tal ruptura del sistema normativo;
- b) el segundo punto es aún más difícil de comprender, y menos de compartir, pues la Sala de instancia, tras emplear toda su energía dialéctica en la defensa de la aplicación de tal principio -aun valorando el silencio activo del CDI al respecto- que llevaría derechamente a la aplicación del CDI con los Estados Unidos, destino final de los pagos por los cánones -en la tesis administrativa- abandona luego tal criterio pretextando, de nuevo con sustento en la tesis de la Inspección, que se acoge sin más: *"no puede resultar acreditado, sin una más concreta prueba, que la entidad del grupo que allí se menciona como acreedora de estas rentas, Colgate Palmolive Company, es la destinataria de ellas en las condiciones que....determinarían que es la beneficiaria efectiva". Repárese en que, como indica la Inspección, " se desconoce el flujo seguido por la renta que representa el royalty, que bien podría haberse canalizado a través de (o localizado en) cualquier jurisdicción [...]"*

Noves Consultes e-tributs

S'han publicat noves consultes de ISD (donacions i successions) i de Patrimoni
En aquest butlletí Resum consultes ISD – successions.

RESUM: La consulta més important es la primera sobre la pròrroga com a conseqüència de l'estat d'alarma
Data: 16/10/2020
Font: web e-tributs
Enllaç: [accedir](#)

Impost sobre successions i donacions - Successions

PRÒRROGA COM A CONSEQÜÈNCIA DE L'ESTAT D'ALARMA

Consulta núm. **157/20**, de 29 de juny de 2020

Qüestió: Adquisició per causa de mort: termini de sol·licitud de pròrroga per a la presentació i ingrés de l'autoliquidació: suspensió dels terminis de presentació com a conseqüència de la declaració de l'estat d'alarma.

La qüestió plantejada pel consultant se centra en determinar com es computa el termini de 5 mesos per a sol·licitar la pròrroga per a la presentació i ingrés de l'impost sobre successions i donacions -prevista en la normativa reguladora de l'impost- tenint en compte la suspensió dels terminis aprovada durant l'estat d'alarma.

CONTESTACIÓ:

1. L'article 68 del Reial decret 1629/1991, de 8 de novembre, pel qual s'aprova el Reglament de l'impost sobre successions i donacions, disposa:

"1. La oficina competente para la recepción de los documentos o declaraciones podrá otorgar prórroga para la presentación de los documentos o declaraciones relativos a adquisiciones por causa de muerte por un plazo igual al señalado para su presentación.

2. La solicitud de prórroga se presentará por los herederos, albaceas o administradores del caudal relicto dentro de los cinco primeros meses del plazo de presentación (...)"

Per la seva part, l'article 14 del Decret llei 7/2020, de 17 de març, en la redacció donada pel Decret llei 23/2020, de 9 de juny, estableix:

"Article 14. Suspensió dels terminis de presentació i ingrés de tributs

En l'àmbit d'aplicació dels tributs propis de la Generalitat de Catalunya i dels tributs cedits, s'estableix la suspensió de la presentació d'autoliquidacions i pagament dels esmentats tributs per al període comprès entre el 14 de març i el 30 de juny del 2020, ambdós inclosos."

La mesura prevista en el decret llei dona resposta a la situació derivada de la declaració de l'estat d'alarma i a les dificultats que podia tenir el contribuent per a realitzar els tràmits i complir amb les seves obligacions tributàries. Tenint en compte l'objectiu de la mesura, **cal entendre que també va quedar suspès el termini per a sol·licitar la pròrroga prevista en l'article 68 del Reglament de l'impost.** Per tant, **la suspensió del termini de presentació cal referir-la tant a la presentació i ingrés de les autoliquidacions com a la presentació de la sol·licitud de pròrroga.**

Així, per exemple, per a una defunció produïda el 14 de gener del 2020, el cinquè mes per a sol·licitar la pròrroga comprenia del 14 de maig al 14 de juny; tenint en compte que a 14 de març, es produeix la suspensió, en aquest moment havien transcorregut 2 mesos des de la mort; tenint en compte que el còmput es reprèn a partir de l'1 de juliol, el cinquè mes per a sol·licitar la pròrroga **comprèn de l'1 al 30 de setembre del 2020.**

2. Quant a la durada de la pròrroga s'efectuen les consideracions següents:

L'apartat 6.b1) del punt 2.2 de l'article 14 del Decret llei 7/2020 (en la redacció donada pel Decret llei 23/2020) disposa -en l'àmbit de tributació de les successions- :

“b.1 En el supòsit de fets imposables meritats abans del 14 de març del 2020, i per als quals no hagués finalitzat, en aquesta data, el termini de presentació i ingrés en període voluntari, el termini comprèn el temps que, en el moment de la suspensió, restava per exhaurir del termini que estableix la normativa de l'impost en aquesta data, més dos mesos més. El termini s'inicia l'1 de juliol del 2020.”

El Decret llei afegeix dos mesos més al termini de presentació ordinari de sis mesos establert en l'article 10 del Decret 414/2011, de 13 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament català de l'ISD. La mesura, de caràcter excepcional, s'adopta, una vegada més, tenint en compte la situació derivada de la declaració de l'estat d'alarma, anteriorment exposada. Ara bé, el decret llei no modifica en cap cas el termini de presentació ordinari (de sis mesos), al qual hem d'entendre que es refereix l'article 68 del Reglament estatal abans transcrit.

En conseqüència, **la pròrroga** -respecte la qual l'article 68 estableix que ha de ser “*por un plazo igual al señalado para su presentación*”- **és de sis mesos (a comptar a partir de l'acabament del vuitè mes).**

Consulta núm. 109/20, de 21 de juliol de 2020

Qüestió: Aplicació de la reducció del 95 % per l'adquisició de l'habitatge habitual del causant. Concurrència de successoris a títol universal. En relació amb els fets exposats, es consulta si l'hereva que s'adjudica la totalitat de l'habitatge habitual de la causant, valorat aproximadament en més de 800.000 euros, es pot aplicar la reducció per l'adjudicació habitatge habitual de la causant per la totalitat de l'adjudicació (500.000 €) o, si per contra, s'ha de respectar el títol i, per tant, aplicar un terç de la reducció.

RESUM CONTESTACIÓ: l'adjudicatària efectiva del bé té dret a aplicar-se la reducció per l'habitatge habitual de la causant, però només sobre l'import de l'adquisició individual que li correspon d'acord amb el títol successori (i no sobre l'excés).

Consulta núm. 129/20, de 21 de juliol de 2020

Qüestió: Aplicació de la reducció del 95 % per l'adquisició de l'habitatge habitual del causant. Concurrència de successors a títol universal. En una acceptació d'herència, en què el causant nomena hereus als seus dos fills a parts iguals, un dels hereus s'adjudica la totalitat de l'habitatge habitual del causant, produint-se un excés d'adjudicació. En relació amb els fets exposats, es consulta si l'hereu que s'ha adjudicat el 100 % de l'habitatge, es pot aplicar la totalitat de la reducció per la seva adjudicació o únicament el 50 %, d'acord amb el títol successori.

RESUM CONTESTACIÓ: l'adjudicatari efectiu del bé immoble té dret a aplicar-se la reducció per l'habitatge habitual del causant, però només sobre l'import de l'adquisició individual que li correspon d'acord amb el títol successori (i no sobre l'excés).

Consulta núm. 137/19, d'11 de maig de 2020

Qüestió: Acceptació i adjudicació d'herència. Excessos d'adjudicació i compensació en metàl·lic. Tres germanes han esdevingut hereves de tres béns immobles i d'una quantitat de diners dipositada en uns comptes. Es diu que dues de les hereves s'adjudiquen per meitats, els tres béns immobles i l'altra, els diners dels comptes, tot rebent aquesta última, a més, una compensació en metàl·lic per l'excés d'adjudicació que es produeixi. En relació amb els fets exposats, es consulta si **l'excés d'adjudicació** referit resta subjecte a tributació en l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats.

RESUM CONTESTACIÓ: Així, l'excés d'adjudicació que es verifiqui en el supòsit en què dues de les hereves adquireixin béns superant d'aquesta manera les seves quotes ideals, però amb la simultània contraprestació en metàl·lic a l'altra hereva pel valor equivalent a la quota d'aquesta, **i sempre que el bé immoble sigui indivisible i l'excés inevitable per no poder efectuar-se cap altra distribució, queda inclòs a la previsió de l'article 1062.1 del Codi civil abans transcrit, i, per tant, l'operació no estaria subjecta a la modalitat de transmissions patrimonials oneroses de l'impost.**

Pel contrari, si l'excés pot evitar-se mitjançant una altra distribució de les adjudicacions de béns o si la compensació no ho és en metàl·lic, sí que es considera que és una transmissió patrimonial onerosa, subjecta i no

exempta. Si no hi ha compensació per la diferència en les adjudicacions, estaria subjecta a l'impost sobre successions i donacions, pel concepte de donació.

Consulta núm. 9/20, de 20 d'abril de 2020

Qüestió: Grup de parentiu en relacions paterno-filials: Llegat d'un immoble a la néta del cònjuge. El Sr. A formava un matrimoni amb la Sra. B, la qual tenia dos fills (C i D) fruit d'un matrimoni anterior. Ara, el Sr. A ha mort, tot instituint legatària d'un bé immoble a la filla de C, la Sra. E (és a dir, a la néta de l'esposa). En relació amb els fets exposats, es consulta en quin grup de parentiu (Grup II o III) s'encabeix la legatària respecte el Sr. A.

RESUM CONTESTACIÓ: En conseqüència, si la néta de la cònjuge supervivent esdevé legatària del Sr. A, aquesta restarà inclosa en el **Grup III de parentiu** (adquisicions per col·laterals de segon i tercer grau i per ascendents i descendents per afinitat). En aquest sentit s'ha manifestat aquest centre directiu en diverses ocasions, i més concretament en la consulta núm. [257E/10](#), de 9 de juliol del 2010.

Cal recordar que aquest criteri serà aplicable sempre i quan el cònjuge supervivent, en aquest cas, la Sra. B, es mantingui vídua amb posterioritat a la mort del seu cònjuge, el Sr. A, en tant que, sinó desapareixerà el vincle.

Consulta núm. 25/20, de 16 d'abril de 2020

Qüestió: Tributació d'una substitució fideïcomissària. Els dos cònjuges d'un matrimoni amb tres fills vol fer testament instituint-se recíprocament hereus fiduciaris un de l'altre, amb substitució fideïcomissària a favor dels fills, de manera que cadascun dels tres fills/fideïcomissaris s'adjudicaria un immoble.

RESUM CONTESTACIÓ: Per tant, d'acord amb la normativa exposada, l'hereu fiduciari, en tant que no té atribuïdes facultats de disposició, **haurà de tributar en concepte d'usufructuari i els fideïcomissaris** (els tres fills comuns) pel ple domini, en el moment en què adquireixin els béns, essent aquesta data a la que s'han de referir tots els elements determinants del tribut.

Consulta núm. 42/20, de 23 de març de 2020

Qüestió: Relació de parentiu entre filla d'acollida i persona acollidora. Una senyora vol atorgar testament mitjançant el qual transmetrà béns de la seva propietat a la seva "filla d'acollida" (actualment menor d'edat). Es diu que mai s'ha efectuat l'adopció per part de la consultant. En relació amb els fets exposats, es consulta, als efectes de l'impost sobre successions i donacions (ISD), quina és la relació de parentiu entre la mare i filla d'acollida.

RESUM CONTESTACIÓ: D'acord amb tot l'exposat, es conclou que **la relació de parentiu de la "filla d'acollida" estaria compresa en el Grup IV de parentiu**, en tant que l'acolliment no produeix els efectes de filiació per adopció que inclou a l'adoptat en la figura de descendent. Per tant, no es podrà aplicar els beneficis fiscals previstos pels fills.

Consulta núm. 133/20, de 31 de juliol de 2020

Qüestió: Deutes deduïbles en l'autoliquidació de l'impost. El causant deixa en herència als seus dos fills menors dos vehicles, cadascun d'ells amb un deute:

- Vehicle 1 de valor 20.000€ i un deute de 15.813,27€,
- Vehicle 2 de valor 12.000€ i un deute de 8.220,27€

En relació amb els fets exposats, es consulta si els deutes indicats per a cada un dels vehicles són deduïbles en l'autoliquidació de l'impost sobre successions.

RESUM CONTESTACIÓ: Per tant, pel que fa a les despeses a què feu referència en el vostre escrit caldrà verificar si són deutes pendents del causant que es poden encabir en el que preveu l'article 13 de la Llei per tal de ser deduïbles en l'impost sobre successions i donacions. Cal afegir que, no tenen la consideració de càrregues que disminueixen el valor del bé (art.12), ni es tracta de les despeses que preveu l'article 14 de la Llei.